

הרב ד"ר י. ד. סולובייצ'יק מסרב לעמוד על הבחירה לכהונת הרב הראשי בישראל

הרב ד"ר יוסף דוב סולובייצ'יק, שחבורה של מוקיריו ביקשה לשדלו שיקבל עליו את כהונת הרב הראשי לישראל במקומו של הרב רי"א הרצוג המנוח, והיתה שעה שהיה נוטה ליענות לשידולים, הודיע עתה במכתבים לשר-הפנים מר משה שפירא ולהרב ר' ראובן פץ בפתח-תקווה, שהחליט שלא לעמוד על הבחירה, לפי שאינו רוצה להכניס את ראשו „בנפתולי פוליטיקה“, שסיבכו בהם את בחירת הרבנות הראשית.

והנה לשון המכתבים גופם:

אל שר הפנים ר' משה שפירא:

„אחרי שיקול דעת בכובד ראש ואחרי שטיפלתי בחשבון עולמי ונפשי ללא נשיאת פנים, החלטתי שאינני האיש שהורם מעם על ידי ההשגחה לשאת עטרת הרבנות הראשית. חסרים לי כשרונות יסודיים. מטבעי הנני מורה ומלמד. אינני בקי בהנהלת משרדים, בורח אני מן הטכסים, מן הייצוגים ומן העתונות, ועיקר עיקרים — מן הפוליטיקה.

„קיוויתי תחילה, שאוכל להכניס רווח בין הדבקים ולהבדיל בין האידיאלים הרוחניים ובין הצרכים הטכניים והפוליטיים הצמודים בכהונה זו. קיוויתי, כי לא אצטרך להזדקק לכל אלה הדברים, שאין נפשי חומדת אותם ואינה נענית להם אלא ארעית, וכי מיטב זמני ומרצי יוקדש להפצת תורה ודעת אלוקים; ומוכן ומזומן הייתי לענות לקול הקורא: הנני! אולם התפתחות המצב והתסביכות הפוליטית בעונה האחרונה סביב מערכת הבחירות לרבנות הראשית העמידו בקרן אורה ביחס לכל הבעיה שבה התלבטתי זמן ארוך. פתאום נוכחתי לדעת, כי כל תקוותי אינם אלא חלום פלאים שאיננו עומד לגישום, וכי אי אפשר להתרומם בשעה שהמאבק על טוהרו ועצמאותו וגדולתו של המוסד הזה בעיני עומד בכל תוקפו וחריפותו.

„בנסיבות פאלה אינני רואה עצמי ראוי והגון להימנות לכהונה הגדולה הזאת לא מבחינת כושר גופני ולא מבחינת הכנה נפשית“.

אל הרב ר' ראובן פץ בפתח-תקווה:

„עדיין אין לי העוצמה לנסח ההרורי במטבעות-לשון מתקנות ולהכריע בדברים העומדים ברומו של עולם. אולם אשתדל עתה להשיב תשובה ברורה ומחוררת על מכתביו הנכבדים.

„אני מגלה לו את כל לבי, ללא שום נסיון של חיפוי פוליטי על פוונתי. מלכתחילה, כשמסרו לי בשמו שהוא רוצה לעמוד לימיני ולתת אמונו בי, הצעיר לבית הלוי — הכרעתי לציית לכבודו ולשאת במשא הרבנות הגדולה. קיוויתי, כי יעלה בידי להפריד את הצד הטכני-הפוליטי מן העבודה הרוחנית הגדולה — הרבצת תורה ודעת — וכי אוכל להקדיש זמני ומרצי ללמידה, עיון ולמחשבה, כמו שעלה בידי כבודו באופן נפלא כל כך. אולם המאורעות האחרונים בקשר עם הרבנות הראשית, ההתנגשויות האישיות וגם המפלגתיות הפיצו אור חדש על המצב, ומסופקני אם אוכל לעסוק בתורה מתוך מנוחת-נפש וישנו חשש שאשתלב בכל נפתולי הפוליטיקה, דבר שאינו לרוחי ולרצוני. לכן הנני מוכרח להודות כי במצב הנוכחי, אין אני ראוי לכהונה זו. מלמד הנני, ואין לי בעולמי אלא ד' אמות של הלכה; אינני רוצה לצאת מהם, אף אם יתנו לי מלכות שלמה.“

החלטתו זו של הרב סולובייצ'יק גרמה מפח-נפש לרבים וכן שלמים בתוך מדינת-ישראל עצמה וגם כאן באמריקה. לא רבים הם גדולי התורה בדורנו, שהם ראויים לאותה אצטלה, ומוקיריו של הרב סולובייצ'יק, שהם לגיון, סבורים היו, שגם מצד גדולתו בתורה וגם מצד מעלות נפשו ויקר רוחו אין כמוהו מסוגל להמשיך בשלשלת התפארת, שרקמו שני הרבנים הראשונים של כנסת ישראל, הראי"ה קוק והרי"א הרצוג זצ"ל. האכזבה באה לידי גילוי בעתונות הישראלית, ויש מקוויים, שעוד יעלה בידה של דעת-הקהל להניע את הרב סולובייצ'יק שיחזור בו מסירובו.